

Hij bepaalde alles. Zij was het loden balletje in een emotionele flipperkast. Vloog, keilde en botste tegen alles en iedereen aan. Als ze eindelijk doodmoe, geblutst en gedesoriënteerd tot helemaal onderaan was afgegleden, werd ze door twee krachtige flippers opnieuw hoog het spel ingeschoten. Alwaar de ellende andermaal kon beginnen.

PROLOOG

Zou het écht kunnen dat ons levenspad door de sterren beïnvloed wordt? Zowel het geluk dat ons toebedeeld is als het onheil dat ons boven het hoofd hangt? Bepaalt de stand van planeten en dierenriemen ons lot en staan wij als mensen machteloos tegenover hogere krachten die ons leven bepalen?

Staat hetgeen ons wacht al ergens minutieus uitgeschreven lang vooraleer we het mogen beleven of begrijpen? Zonder dat we erover kunnen marchanderen of negotiëren, laat staan er mee mogen over beslissen? Zonder er iets van te kunnen afpingelen of bijvoegen? Moeten wij er genoeg mee nemen om ons hulpeloos te laten meedrijven op de grillige stroom van de onafwendbaarheid? Is elke poging tot verzet bij voorbaat verloren en is elk streven naar zelfverwezenlijking in feite niets meer dan ijdel zelfbedrog?

Het is maar een greep uit het scala aan bedenkingen, die spontaan bij mij opkomen als ik aan Eli denk. *Het meisje Eli*.

Zij is niet zomaar toevallig het hoofdpersonage van dit verhaal. Als we voornoemde hypothesen ook maar een beetje ernstig willen nemen, dan kunnen we niet om Eli heen. Het sterrenstelsel heeft met haar wel een bijzonder gemene en wrede grap uitgehaald, toen het al die planeten en bijhorende dierentekens en huizen bij de geboorte van het arme kind op deze manier plaatste. Dat kon geen toeval zijn. Werd haar ondergang op dat moment al in de kiem vastgelegd? Werd de vloek toen al uitgesproken en kreeg het daarmee verbonden kwaad jarenlang de tijd om ongestoord te groeien en te rijpen tot het als een stinkende etterbol kon openbarsten om al haar venijn in één keer over het meisje uit te storten? En was haar heldhaftig verzet en de moedige strijd waar-